

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἔτησια . . . . . Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησια » 14.
Ἐν τῷ ἔξωτεριῳ ἔν γένει ἔτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑκκλησίαν.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἔν γένει τὸν στίχον . . . . . λεπτὰ 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΡΩΣΣΙΑ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ ΕΚΤΗΣ ΟΜΙΛΙΑΣ

ἀπαγγελθείσης τὴν ἑσπέραν τῆς 23 Μαρτίου 1878
ἐν τῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ «Παρασσῶ»

ὑπὸ **ΑΝΔΡΕΟΥ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ.**

Βλέπετε ἤδη καὶ ἡμεῖς, μετ' ἐμοῦ, ἐκ τοῦ πλοίου μας τούτου, τοὺς μαγικοὺς κόσμους τῆς Πλειάδος. Ἀλλὰ διατὶ σήμερον θλιψίς κυριεῖται τὴν ψυχὴν μας εἰς τὴν θέαν τῶν ὠραίων ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ; Δὲν οὐ φαίνεται, ὅτι μία μαύρη σκέπη καλύπτει τὴν στιγμὴν ταύτην διὰ τὰ ἄστρα, τὰ ὅποια διερχόμεθα; Δὲν νομίζετε ὅτι μας ὑποδέχονται ὡς ἐν ἡμέρᾳ πένθους; Μίαν δὲ φωνὴν δὲν ἀκούετε; . . . Ἴσως εἶναι ἡ φωνὴ κανενὸς ἐκ τῶν ἡρώϊκων πατέρων μας.

— αὖτὸς ὑπάγετε; — μᾶς λέγει ἡ φωνὴ αὕτη ἐν τῷ οὐρανῷ — Ζητεῖτε τὴν μετὰ θάνατον ἀθανασίαν; Καὶ πῶς θὰ εὑρετὴ αὐτήν, ἀφοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κατεστρέψατε τὸ ἀθάνατον ἔργον μας, ὡ ἀνάξια τέκνα; Ἡ δάφνη τῆς Ἁγίας Λαύρας ἔγεινεν εἰς τὰς χεῖρας σας ὡς ἄν φύλλο κίτρινον καὶ μαραμμένον (*). Καὶ ἤδη ἔρχεται τὸ θηρίον τῆς Ἄρκτου νὰ κόψῃ αὐτὴν ἐκ τῆς βίβης διὰ παντός. Μεθαύριον ἀνατέλλει ἡ 25 Μαρτίου. Πενθήσατε μετ' αὐτῆς. Ἡ ἐν ἀβύσσῳ πανήγυρις εἶναι φρίκη.

Ἡ φωνὴ αὕτη ὡς δίστομος μάχαιρα εἰσέρχεται εἰς τὴν καρδίαν μας. Ἀλλ' εἶναι ἡ δικαία ὀργὴ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἐλθμονήσατε πόθεν καταβαίνει τὸ ἔθνος μας; Οὐδὲν ἄλλο ἔθνος ἔρχεται τοσοῦτον μακρόθεν ἐν τῇ ἱστορικῇ σταδιοδρομίᾳ τῆς γῆς. Ὁ βίος του εἶναι μακροτάτη σειρά Ὀλυμπίων νικῶν. Ἴδου εἰς Ὀλυμπιονίκης—τὸν βλέπετε;—ἡγωνίσθη ἐν μέσῳ τῶν Ἑρακλείων καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν. Ἴδου ἄλλος· συνεπολέμησε μετὰ τῶν Ἀχιλλέων καὶ φέρει τὴν λαμπρὰν Βίβλον τοῦ Ὀμήρου. Ἴδου ἄλλος· συνήρτιστευσε μετὰ τοῦ Μιλτιάδου, Λεωνίδα καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους. Ἴδου ἄλλος· συνειργάσθη μετὰ τοῦ Περικλέους, τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Πλάτωνος, καὶ κρατεῖ τὴν φωτοβόλον σφαιρὰν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἴδου ἄλλος· συναγωνισθεῖς μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν ἐκπολίτισιν τοῦ παλαιοῦ κόσμου. Ἴδου ἄλλος· συνειργάσθη μετὰ τοῦ Ἀθανασίου Βασιλείου καὶ Χρυσοστόμου, καὶ εἰς τὰς χεῖρας του ἀκτινοβολεῖ τὸ Εὐαγγέλιον. Ἴδου ἄλλος· συμπολεμήσας κατὰ βαρβάρων μετὰ τῶν Ἑρακλείων καὶ Βασιλείων, τῶν Μακεδό-

νων καὶ τῶν Παλαιολόγων. Ἴδου ἄλλος—οὗτος δὲ φέρει στολὴν ἀρματωλοῦ· συνεμαρτύρησε μετὰ τοῦ Ῥήγα, Βλαχάδα καὶ Κατσαντώνη. Ἴδου ἄλλος· συναγωνισθεῖς μετὰ τοῦ Γερμανοῦ καὶ τῶν λοιπῶν πατέρων μας τοῦ 21 . . . Ὅλοι ἦρωες στεφανωμένοι με δάφνας.

Ἡμεῖς δὲ αἱ σημερινὰ γενεαί, ἀντὶ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸ ἐνδοξὸν ἔργον τῶν Ὀλυμπιονικῶν τούτων, ἐφρορέσαμεν μόνον τοὺς στεφάνους αὐτῶν καὶ ἐστρώθημεν ἐν δειπνοῖς Βαλτασοῦρ εἰς μίαν ἀτελεύτητον νύκτα. Ἀλλ' αἱ δάφναι τῶν ἡρώων ἐμαράνθησαν ἐπὶ τῶν ἀναξίων κεφαλῶν μας καὶ ἐγείναμεν τὸ βδέλυγμα τοῦ κόσμου.

Καὶ ἰδού, ἐν τῇ φοβερᾷ ταύτῃ νυκτί, ἔρχεται τέλος ἡ πανσλαβιστικὴ ἄρκτος νὰ ἐξαφανίσῃ τὸν Ἑλληνισμόν ἀπὸ τὴν ἱστορίαν.

Καὶ μὴ εἰς τὸν ἔσχατον τοῦτον κίνδυνον ἡμεῖς συνερχόμεθα; Δὲν εἶναι ἀληθὴς ἡ ἀφύπνισις, ὅταν τελῆται ἐκμετάλλευσις καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου. Ἡ ἐνταῦθα ἀθλιότης ἐξετάθη καὶ πέραν τῶν ὀρίων. Καὶ ἰδού αἱ ἀποτυχίαι τῆς Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας· εἰς μάτην αἱ σραγαὶ τῶν δυστυχῶν ἀδελφῶν μας.

Θλιβερά πανήγυρις!

Οὐδὲν ἐθνικὸν πάθημα μᾶς ἐχρησίμευσεν—οὔτε τῆς ἡρωϊκῆς Κρήτης ἢ πτώσις, οὔτε τὸ κατόπιν προσκύνημα ἡμῶν. Ἀπ' ἐναντίας ἐβρίψαμεν τὴν ἀγκυρὰν εἰς τὸν λιμένα τοῦτον τοῦ αἵτους. Καὶ ὅτε φοβερός ἀνεμοστρόβιλος ἤρχισε νὰ συνταράττῃ τὴν Ἀνατολήν, ἡμεῖς οὐδὲ κἄν τὸν ἠσθανόμεθα. Ἡτοιμάζοντο, ἐπολέμου, τὸ κανόνιον ἐβρόντα· καὶ ἡμεῖς εἴμεθα εἰσέτι εἰς παραλαλήματα ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Ἰλισσοῦ. Καὶ ὅταν ὁ σίφων ἐκεῖνος διεβράβη, τότε εἶδομεν τὸ θηρίον, τὸ ζητοῦν τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Διὰ τὴν ἄβυσσον λοιπὸν ταύτην εἰργαζόμεθα τόσους χρόνους; Τοιοῦτον λοιπὸν εἶναι τὸ ἐνδοξὸν ἔργον τῶν σημερινῶν γενεῶν; Ἡ μὴ ἡ ἄβυσσος εἶναι κῆπος ἐκ ῥόδων, ἢ νοσηροσύνη ἢ πῶσις τῶν ἐθνῶν; Διότι ἄλλως, δὲν ἐννοῶ, διατὶ εἰσέτι καυχώμεθα.

Φρικτὸν ναυάγιον — ἰδού τὸ θέαμα. Βλακία καὶ ἰδιοτέλεια — ἰδού τὰ αἴτια. Δὲν σώζουσι αἱ δάφναι τῶν παλαιῶν ἡρώων. Ἡ ἀληθὴς σωτηρία εἶναι ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ ἀφύπνισις.

Ναί· ἂν ἡμεῖς δὲν τὸ βλέπομεν, τὸ βλέπει ὁ κόσμος. Ναί· ἐφθάσαμεν εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε ἂν σήμερον δὲν δράμῃ ἡ πολιτισμένη Εὐρώπη τοῦ Κάνιγκος καὶ τοῦ Λαφαγέτου, τοῦ Βάϋρων καὶ τοῦ Σατωβριάν ν' ἀναχαιτίσῃ τὴν ἐπερχομένην ἄρκτον, τότε τρέχομεν τὸν κίνδυνον ν' ἀκουσώμεν

(*) Ἄσμα ἐκ τῆς «Φροσύνης» Α. Βλαχωρίτου.

ἐντὸς ὀλίγου: **Finis Graeciae!** (τέλος Ἑλληνισμοῦ), ὡς ἄλλοτε ἠκούσθη: **Finis Poloniae** (τέλος Πολωνίας).

Ὅθ' συνέλθωμεν, θά σωφρονήσωμεν τοῦλάχιστον εἰς τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἐσχάτου κινδύνου; Εἰσέτε δὲν τὸ βλέπω. Ἰπάγετε καὶ ὑμεῖς, φωνάζετε καὶ ὑμεῖς εἰς ὄλας τὰς τρίόδους, ἀφ' ἧς ἰδική μου φωνὴ ἀντιχεῖ ἐπὶ τόσα ἔτη ὡς ἐν ἐρήμῳ.

Ἄν ἡμεῖς ἐδῶ, ἐν τῇ ἐλευθερᾷ ταύτῃ Ἑλλάδι, ἐσωφρονήσωμεν καὶ ἀνεδεικνύσωμεν τὴν ἐστὶν ταύτην τοῦ Ἑλληνισμοῦ κέντρον ἠθικῆς ζωῆς καὶ ἐνεργείας, πῶς ἀκτινοβολοῦν εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅχι μόνον οἱ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὁμογενεῖς ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Ῥωμοῦνοι καὶ ὄλοι οἱ νότιοι Σλάβοι πρὸς ἡμᾶς; θά ἔστρεφον τὰ βλέμματα καὶ τὰς ἐλπίδας αὐτῶν, καὶ μεθ' ἡμῶν θά συνεργάζοντο πρὸς κοινὴν πάντων τῶν ἐν Ἀνατολῇ ὑποδούλων ἀπελευθέρωσιν, ἀνευ τῆς βοήθειας προσωποδόφρου τινος κατακτητοῦ. Τότε ἡ ἄρκτος, δὲν θά διέβαινε τὸν δούναβιν, ὅπως ἐκείνους μὲν ἀπορροφήσῃ, ἡμᾶς δὲ ἐξαφανίσῃ, ἀντικαταστήσῃ δὲ τὸν ψυχορραγοῦντα κατακτητὴν, καὶ ἀρπάσῃ τὴν κληρονομίαν ἡμῶν ὄλων.

Ἄλλ' εἰς τὸ θέαμα τῆς πολυχρονίου ἀπομωράνσεως καὶ ἀδρανείας ἡμῶν, οἱ ἀνατολικοὶ οὗτοι λαοὶ ἀπελπισθέντες, ἐρριφθησαν ἐκόντες, ἄκοντες, εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἄρκτου. Ἡμεῖς δὲ συνάμα ἐχάσαμεν, κατ' ὀλίγον, καὶ τὰς συμπαθείας τῶν λαῶν τῆς πολιτισμένης Εὐρώπης.

Καὶ ἰδοὺ ὁ δαίμων τοῦ πανσλαβισμοῦ διέβη ἤδη τὸν Αἴμον· καὶ καταπατῶν τοὺς Ῥωμοῦνους καὶ τοὺς Σέρβους, τοὺς ἔχοντας ἰδίαν ζωὴν καὶ συνείδησιν ἐθνικότητος, κατασκευάζει ἐν τερατῶδες ψεῦδος, μίαν τεχνιτὴν Βουλγαρικὴν ἐθνικότητα ἀπὸ τοῦ Δουναβίου μέχρι τῆς Μεσογείου· καὶ τὴν ἐξαπλῶνει, ὡς γαλθανισμένον τι πτώμα, μεταξὺ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους. Οὕτω δέ, πατῶν ἐπὶ τῆς παραδόξου ταύτης γεφύρας, ἀφ' ἑνὸς μὲν φονεύει τὸν ψυχορραγοῦντα Ἀσιανόν, ὅπως αὔριον ἢ ἡμετέρα πόλις, ἢ Κωνσταντινούπολις, γίνῃ βουλγαρορωσσική· ἀφ' ἑτέρου δὲ δολοφονεῖ διὰ παντός τὸν Ἑλληνισμόν, ὅπως αὔριον τὸν μεταβάλλῃ εἰς ἀληθῆ σλαβικὴν ἐπαρχίαν. Ἐχώρισεν εἰς δύο τὴν καρδίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐρριψεν εἰς τὸ μέσον τὸν δικέφαλον ὄφιν τοῦ πανσλαβισμοῦ ὑπὸ μορφὴν Βουλγάρου-Φρικῶδες ἀνοσιούργημα!

Καὶ λοιπὸν, ὦ Ῥωσσία, οὐ ἔρχεσαι νὰ ἐξαφανίσῃς μίαν ἐθνικότητα, τὴν Ἑλληνικὴν, τὴν ὁποίαν ἐσεδάσθησαν τριᾶκοντα αἰῶνες· τὴν ὁποίαν δὲν ἐδυνήθησαν νὰ καταστρέψωσι τόποι ἄλλοι βάρβαροι, οὐδ' οἱ τελευταῖοι ἐξ αὐτῶν, οἱ Τούρκοι. Σὺ λοιπὸν ἔρχεσαι νὰ ἐνταφιάσῃς τὸν παλαιὸν καὶ νέον Ἑλληνισμόν καὶ ἐπ' αὐτοῦ νὰ ρίψῃς τί; . . . τὸ παγωμένον χῶμα τῆς Σιβηρίας.

Δὲν ἐσυλλογιόσθης ὅτι ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ἐφώτισε τὸν κόσμον ὀλόκληρον; ὅτι ἡ Ἑλλάς κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἔσωσε τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τὰς μεγάλας εἰσβολὰς τῆς Ἀσίας; ὅτι καὶ εἰς σὲ τὴν ἰδίαν μετέδωκε τὰ πρῶτα σπέρματα τοῦ πολιτισμοῦ, ἤγουν τοῦ ἀληθοῦς μεγαλείου; Ἐλησμόνησες ὅτι ἡ νέα Ἑλλάς πρώτη ἠγέρθη προχθὲς ἐν τῇ Ἀνατολῇ μετὰ τὴν σημαίαν τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἐθνικοτήτων; Δὲν ἐσυλλογιόσθης τὸν ἐνδοξὸν ἑπταετητῆ ἀγῶνα μας, τὸν ὁποῖον ἐθαύμασεν ἡ Εὐρώπη; Δὲν συγκινεῖσαι σύ, μεγάλη καὶ ἰσχυρά, εἰς τὰ πολυχρόνια ἡμῶν παθήματα, εἰς τὰς μεγάλας ἡμῶν θυσίας, αἵτινες διήγειρον ὑψηλοὺς θρήνους εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης; Ὁ Βάϋρων, ὁ Λαμαρτίνος, ὁ Οὐγκά, ὁ Κιϋνὲ ἔφαλλον τοὺς ἠρώσιμους μας καὶ τὰ μαρτύριά μας. Καὶ οὐ ἔρχεσαι σήμερον, τὸν οὕτω ἀναγεννηθέντα Ἑλληνισμόν, τὸν ὁποῖον ἄλλοτε ἐδοξήθησεν ἡ Εὐρώπη, καὶ οὐ

μετ' αὐτῆς, ἔρχεσαι σήμερον νὰ τὸν βυθίσῃς εἰς τὸν θάνατον! Ἡμεῖς ἐφρονόυμεν ὅτι οἱ Τούρκοι ἦσαν οἱ τελευταῖοι βάρβαροι ἐν τῷ κόσμῳ. Λοιπὸν, ὦ Ῥωσσοί, μὴ εἴθε σεῖς βάρβαροι μετὰ τοὺς Τούρκους;

Δὲν σὰς ἀρκεῖ ἡ Μόσχα, δὲν σὰς ἀρκεῖ ἡ Πετρούπολις καὶ θέλετε καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν; Θέλετε λοιπὸν τὴν κομοκρατορίαν! Ἡ παλαιὰ Ῥώμη σὰς ἰμέθυσεν, ὡς σοφιστὰς τῆς Μόσχας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τατάρων σὰς σὰς ἐφυσίωσεν, ὡς ἄλλους Εἰρξᾶς.

Ἡμεῖς κομοκράτορες, ὦ Ῥωσσοί; ὑμεῖς ἄλλοι Ῥωμαῖοι; Καὶ πότε; Μετὰ τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν, μετὰ τὴν συνταγματικὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἀγγλίας καὶ τὴν θαλάσσιον αὐτῆς δύναμιν, μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῶν ἐθνικοτήτων τῆς Ἑλλάδος, τῆς Γαλιίας, τῆς Γερμανίας, μετὰ τὴν κολοσιαίαν ταύτην ἐπιστημονικὴν πρόοδον τοῦ αἰῶνος μας...

Καὶ ποῦ εἶναι οἱ τίτλοι σας; ποῦ εἶναι ὁ πολιτισμὸς σας; Οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον πολιτικὰς ἀρετὰς, τὰς ὁποίας ὑμεῖς δὲν ἔχετε· καὶ πνεῦμα διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ, τοῦ ὁποίου ὑμεῖς ἀμοιρεῖτε· καὶ στρατιωτικὴν μεγαλόνοιαν, τῆς ὁποίας ὑμεῖς εἰσθε πολὺ μακρὰν· καὶ ἐλευθερίας, τὰς ὁποίας ὑμεῖς οὐδ' ἐννοεῖτε· καὶ χαρακτηῖρας, τοὺς ὁποίους οὐδὲ κἄν ὠνευρέθητε. Ποῖος δὲ ὁ λεγόμενος πολιτισμὸς σας; ποῦ ἡ πρωτοτυπία, ἡ ἀπικουμένη εἰς κομοκράτορα; Τί νέον, τί ὑπέρτερον θά φέρετε εἰς τὸν κόσμον; Εἰς τὴν φιλολαγίαν, εἰς τὰς ἐπιστήμας, εἰς τὴν πολιτικὴν, εἰς ὄλα, πιθηκίζετε ἔτι τὸν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν. Ὑπὸ ἔποψιν μάλιστα πολιτικὴν, οὔτε κατὰ μίαν βαθμίδα εἴσθε ὑπεράνω αὐτῶν τῶν τούρκων.

Εἰς τὸ φράκον δὲν συνίσταται ὁ πολιτισμὸς· οὐδὲ μόνον τοῦ σταυροῦ τὸ σημεῖον ἀποδεικνύει τὸν Χριστιανόν.

Ποῦ λοιπὸν στηριζόμενοι, ἀξιοῖτε νὰ ἡγεμονεύσητε ἐπὶ τῆς Εὐρώπης; Ἡμεῖς εἴσθε εἰσέτι παῖδες, συλλαβίζοντες τὸν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν. Οὐδὲ παρουσιάζετε ἀρχετύπον τι ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα διακρίνουν τοὺς πρώτους λαοὺς. Οὐδὲ κατὰ τὰς ἀρετὰς ὑπερτερεῖτε τῆς Εὐρώπης· ἀπ' ἐναντίας, εἶναι τρομερὸς ὁ σάραξ τῆς πολιτικῆς διαφορᾶς, ἥτις λυμάνεται τὸ κράτος σας.

Καὶ ἔπειτα τολμᾶτε νὰ κηρύττετε ὅτι ἡ Εὐρώπη εἶναι εἰς παρακμὴν, καὶ ὅτι ὑμεῖς θά τὴν ἀναγεννήσετε ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν σας;

Τοῦτο εἶναι πρόφασις· καθὼς εἶναι πρόφασις καὶ ἡ δῆθεν ἀπελευθέρωσις τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι θέλετε τοὺς μὲν λαοὺς τούτους νὰ τοὺς ἀποβροχθήσθε, τὴν δὲ λοιπὴν Εὐρώπην νὰ τὴν καθυποτάξῃτε εἰς τὸν δεσποτισμόν σας. Καὶ οὕτω ν' ἀρχίσῃ μία νέα νύξ εἰς τὸν κόσμον. Θέλετε νὰ εἰσορμήσετε ὡς χειμαρρῶδες, ὡς κατακλυσμός ἐκ χιονοστιβάδων καὶ πάγων. Νὰ ρίβῃτε κατὰ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ ὡς Ἀττίλαι, ὡς Ζεγκισχάνοι, ὡς τούρκοι. Νέα εἰσβολὴ βαρβάρων.

Τότε ἀλλάσσει. Μὴ διακωδωνίζετε ἀπὸ τὴν Μόσχαν ἀποστολὰς δῆθεν ἐκπολιτιστικὰς. Ρίψατε τὸ προσωπεῖον.

Τὸ προσωπεῖόν σας τοῦτο ἔπεσε πλέον διὰ παντός κατὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον πόλεμον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, τὸν δῆθεν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Χριστιανικῶν λαῶν.

Ὁ σκοπὸς σας λοιπὸν εἶναι νὰ φέρετε εἰς τὸν ἠθικὸν κόσμον τὴν ἀπαγετώδη ἐποχὴν. Ἐνδοξὸν τῷ ὄντι ἔργον! Τὴν Σιβηρίαν σας νὰ τὴν ἐκτείνετε μέχρι τῶν ἄκρων τῆς Εὐρώπης.

Αἱ! δὲν τὸ θά κατορθώσητε σήμερον. Εἰς νέους Μαρθῶνας, εἰς νέας Σχλαμῖνας τῆς Εὐρώπης θά συντριφθῇ ἡ παρωδία αὕτη τῶν Περσῶν. Ὁ ἀναχρονισμὸς οὗτος εἶναι τερατώδης, ἀλλὰ καὶ γελοῖος. Δὲν εἴσθε οὔτε κἄν ἀργιλλόποδες κολασσοί. Εἴσθε νάνοι περυσιαμένοι.

Χθές ἔτι—τὸ ἔλθραμονήζατε ;—οἱ ψυχοῦρρυγούντες βάρβαροι, οἱ τούρκοι, οἱ ἀνεχαίτισαν εἰς τὴν ὁρμὴν σας πολ- λάκις μάλιστα σὰς ἐνίκησαν. Καὶ ὑμεῖς προσεκαλέσατε τοὺς Ῥωμοῦνους εἰς βοήθειαν μὲ θερμὰς ἰκεσίας καὶ μὲ δολίαις ὑποσχέσεσι, τὰς ὁποίας ἀμέσως παρέδωκε, ἅμα παρελθόντος τοῦ κινδύνου. Δηλαδή, οἱ παλαιοὶ βάρβαροι, πνέοντες τὰ λοιπὸν καὶ ἐγκαταλειμένοι, σὰς ἐσύντριψαν πολλάκις τὴν ὁρμὴν καὶ σὰς ἔφερον εἰς ἀπόγνωσιν.

Καὶ ἡ Εὐρώπη δὲν θὰ σὰς ῥίψη ὀπίσω εἰς τὰς στέ- πτας σας ;

Ἄν ὑμεῖς δὲν ἐκλιζέσθε ἀπὸ τὸ μεθυστικὸν ποτὸν τῆς Μόσχας καὶ ἀπὸ τὰς λάμπει παρελθόντος μὴ ἐπανερχο- μένου, ἡ ἀληθὴς καὶ ὄντως ἔνδοξος ἀποστολὴ σας, ὡ Ῥώ- σοι, θὰ ἦτον αὕτη : Ν' ἀπελευθερώσητε πράγματι ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καὶ νὰ βαδίσητε πρὸς τὴν κεντρικὴν καὶ βόρειον Ἀσίαν. Οὕτω ἐδύνασθε νὰ γενῆ- τε ὡρελίμοι εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ὄργανα εὐκλεῆ τοῦ παγ- κοσμίου πολιτισμοῦ.

Ὅταν ἦσθε ἐστραμμένοι πρὸς τὴν Ἀσίαν, τότε εἰσθε πο- λιτισταὶ—νεοὶ Ἀλεξάνδροι. Ὅταν στρέψεσθε πρὸς τὴν Εὐρώπην, τότε εἰσθαὶ βάρβαροι—νεοὶ Ἀττίλοι.

Ἄν πρὸς τὴν Ἀσίαν ἡ Εὐρώπη θὰ σὰς ἐπευρημῆ καὶ θὰ σὰς βοηθῆ.

Ἄν δὲ πρὸς τὴν Εὐρώπην..... Ἡ Εὐρώπη, ἐστὲ βέ- θαιοι, θὰ σὰς δώσῃ ἐν νέον, ἀλλὰ φοβερὸν ἤδη μᾶθημα, κα- θὼς πρὸ εἰκοσι χρόνων εἰς τὴν Σεβαστούπολιν. Ὅχι δὲν θ' ἀνεχθῆ ἡ Εὐρώπη νὰ κτυπᾷ τὸν πόδα του ὁ Κοζάκος εἰς τὰ μέγαρά τῆς Σταμποῦλ καὶ νὰ τρέμῃ ἡ Δύσις.

Ὅχι ἡ γῆ τοῦ Βαῦρων, τοῦ Οὐγκῶ καὶ τοῦ Σοβιέσκ δὲν θ' ἀφήσῃ νὰ σφάζητε, ὡς ἄρνιον, τὴν Ἑλληνικὴν ἐθνικότητα. Αἱ ἐθνικότητες εἶνε νέοι δυνάμεις εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν πολι- τισμὸν. Καὶ τὰς δυνάμεις ταύτας δὲν θὰ σὰς ἀφήσῃ ἡ Εὐ- ρώπη νὰ τὰς ἀπορροφήσητε εἰς τὸν ἀπύθμενον λάρρυγγα τοῦ δεσποτισμοῦ σας.

Ὅχι δὲν θὰ σὰς ἀφήσῃ νὰ ἐκβαρβαρώσητε τὴν πατρίδα τοῦ Ομήρου, τοῦ Ἀχιλλέως, τοῦ Ἀλεξάνδρου, τοῦ Πλάτω- νος, τοῦ Δημοσθένους, τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Μιαούλα καὶ αὐτοῦ τοῦ Καποδιστρίου, ὅστις ἄλλοτε σὰς ἐτίμησεν.

Ἦδη συννώθητε μετὰ τῶν Τούρκων—βάρβαροι μετὰ βαρβάρων, καὶ τοὺς ἀποστέλλετε νὰ συντελέσουν τὸ ἀποτρό- παιον ἔργον τῆς προμελετηθείσης παρ' ὑμῶν καταστροφῆς μας. Τοὺς στέλλετε εἰς τὴν Κρήτην, εἰς τὴν Ἠπειρον καὶ εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἀγάλλεσθε εἰς τὴν σφαγὴν τῶν γυ- ναικοπαίδων καὶ τῶν γερόντων. Τίς οἶδε ποία χεὶρ, χάριν ἐδδικήσεως, ὥθισε τὸν ζεῖμπέκον νὰ δολοφονήσῃ καὶ ἐν εὐ- γενεῆς καὶ ἀγαθῶν τέκνον τῆς Ἀγγλίας—μόνον ἴσως διότι ἡγάπα τὴν Ἑλλάδα—τὸν αἰμύνηστον, λέγω, Κάρλον Ὅγλ ; Ἡ σφαγὴ εἶνε τὸ ἔργον τῶν βαρβάρων.—Χαρῆτε, ὦ βάρ- βαροι ! Τὸ κρῖμα τοῦ δολοφονηθέντος ἐν Θεσσαλίᾳ Ἀγγλοῦ θὰ σὰς κτυπήσῃ ἀμφοτέρους κατὰ πρόσωπον.— Ἡμεῖς δὲ, ὡ μάρτυ τοῦ πολιτισμοῦ, ὡ γενναῖοι μου Ὅγλ, θὰ σοῦ δώ- σωμεν τὰς φωνὰς αὐτὴν ταύτην τὴν καρδίαν μας καὶ θὰ σὲ φωνάσωμεν μὲ τὰ δάκρυά μας. Τὸ δὲ ὄνομά σου θὰ μείνῃ ἀγαπητὸν εἰς ἡμᾶς, καθὼς τοῦ μεγάλου συμπολίτου σου Βαῦρων, ὅστις, ἐπίσης καθὼς σὺ, ἡγάπησε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἦλθε ν' ἀποθάνῃ εἰς τὸ ἠρωϊκὸν Μεσολόγγιον.

Τὸ ἀρξάμενον ἐγκληρᾷ σας, ὦ βάρβαροι τῆς ἄρκτου, ἡ Εὐρώπη θὰ τὸ κατατροπώσῃ. Τὴν ἐθνοκτόνον ρομφαίαν, τὴν ὁποίαν ἔψωσατε εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἡ Εὐρώπη θὰ τὴν ῥίψη εἰς τριμμάτια ἐντὸς τοῦ Δουναβίου καὶ τοῦ Βύξινου πόντου.

Καὶ οἱ κώδωνες τοῦ Κρεμλίνου σας θὰ σημάνουν τὸν θρῆνον τῆς Ῥωσσίας.

Ἡ Τουρικὴ δυναστεία δὲν ἔχει πλέον ζῶν ἐν Εὐρώπῃ. Μῆχρι τοῦδε ἦτον πέτρα σκανδάλου καὶ ἀφορμὴ πολέμου αἰώνια. Τώρα θὰ ἦτον ὑποχείριον ὄργανον τῶν κατακτητικῶν τῆς Ῥωσσίας σκοπῶν. Ποῖος λοιπὸν ἄλλος φραγμὸς μένει κατὰ τοῦ πανσλαβιστικοῦ χειμάρρου ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ἐθνικότητα ; Ἡ ἀ ἰδρυσις τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικότητος μὲχος Βοσπόρου, ἀνεξαρτήτου καὶ ἐλευθέρας, καὶ ἡ ἀληθὴς ἀπελευ- θέρωσις ἀπὸ τοῦ Ῥωστικοῦ δεσμοῦ, τῶν Ῥωμοῦνων, τῶν Σέρβων καὶ αὐτῶν τῶν Βουλγάρων ἐκείθεν τοῦ Αἴμου εἶναι ἡ μόνη ἀληθὴς λύσις τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, ἡ μόνη συνάδουσα μὲ τὸ συμφέρον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ πρόξενος ἀληθοῦς εἰρήνης. Ἡ Ἀγγλία μετὰ τῶν ἄλλων δυ- νάμεων τῆς πολιτισμένης Εὐρώπης δύναται σήμερον, μετὰ τὴν φοβερὰν πείραν, νὰ ἐλευθερώσῃ τὰς ἐθνικότητας ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀπὸ τῶν συνηνωμένων θηρίων τοῦ δυνάτος, καὶ νὰ σώσῃ οὕτω τὸν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου. Μεγάλῃ ἡ ἀποστολὴ τῆς καὶ τοιοῦτο τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῆς. Ἦθελεν ἐπικληθῆ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν : Σώτειρα τῆς Εὐρώπης.

Ἡ Εὐρώπη δὲν πρέπει νὰ κρίνῃ τὸν Ἑλληνισμὸν ἀπὸ τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰ ἀμαρτήματα μιᾶς ἀθλίας γενεᾶς. Εἰς τὰ βάθη αὐτοῦ ὑπάρχουν στοιχεῖα νέας ζωῆς καὶ προόδου. Τὸ κακὸν εἰς ἡμᾶς εἶναι μερικὸν καὶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Δὲν εἶναι πάθος πρὸς θάνατον. Μία πνοὴ ἀνέμου συνεπαίρει τὰ φύκη. Ἡ διαφθορὰ ὁμοῦ τῶν βαρβάρων ἐκείνων εἶναι καρκίνος ἀνιάτος.

Ἡ ἱστορία ἡμῶν εἶναι πολιτισμὸς καὶ ἐλευθερία ἐκείνων, δεσποτισμὸς καὶ βαρβαρότης.

Ποῦ εἶναι λοιπὸν τὸ μέλλον ; εἰς ἡμᾶς ἢ εἰς ἐκείνους ;

Ὅχι ἡ ἐλευθερία τῶν ἀνατολικῶν λαῶν δὲν θὰ γίνῃ δε- σμιο ; τῆς Σιβηρίας σας, ὡ νέοι τούρκοι. Οἱ Ῥωμοῦνοι, οἱ Σέρβοι, οἱ Μικροβουνοὶ καὶ αὐτοὶ οἱ δυστυχεῖς Βούλγαροι ἐκείθεν τοῦ Αἴμου καὶ ἐντεῦθεν, ἀπὸ τῆς Ἐπταλόφου μέ- χρις ἄρκας Κερκύρας οἱ Ἕλληνες, θ' ἀποτελέσουν ὁμοσπον- δίαν, ἣτις θὰ λάμψῃ ὡς ὠραία χρυστῆλις ἐν τῇ ἀνακαινισμέ- νῃ Ἀνατολῇ—τέκνον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Ὅχι Ἡ Κωνσταντινούπολις δὲν θὰ πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν τῶν νέων βαρβάρων.

Ἡ Κωνσταντινούπολις εἶναι Ἑλληνικὴ. Πρωτεύουσα τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ θὰ λάμψῃ, ἐν τῇ Ἀνατολῇ, κέντρον πολι- τισμοῦ τελειότερου εἰς τὸν κόσμον.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἡ συνήθης δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐπε- τείῳ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, εἰς τὴν παρῆσαν πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, οἱ πρόξενοι τῶν φίλων δυνάμεων, ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν σταθμεύοντος Ἰταλικοῦ πολεμικοῦ πλοίου Caridi ἐν στολῇ, καὶ πολλὸ πλῆθος πολιτῶν. Τὸ ἐσπέρας δὲ φωταψαῖαι καὶ πυροτεχνήματα, παιανίζούσης τῆς μουσικῆς, ἐπέθηκον τέλος εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ἣν εἶθε τὸ ἐπιὸν νὰ συνεορτάσωμεν μετὰ πάντων τῶν δού- λων ἀδελφῶν μας.

— Ὁ ἀξιοτίμος Νομάρχης Κυκλάδων διὰ τοῦ ἀυλάρ- χου κ. Ῥοδοστάμου συνεχάρη ἐπ' ὀνόματι τῶν ἀρχῶν καὶ πάντων τῶν Ἑρμουπολιτῶν τὴν Α. Μ. τὸν Βασι- λέα, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἑορτῇ, ἐπει- χληθεὶς ἀφ' ἐνός τὰ προσήκοντα τῷ τε Βασιλεῖ, τῇ Βα

συλλογή και τοῖς Βασιλόπαισι, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν πραγματοποίησιν παντὸς κοινοῦ πόθου. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διὰ τοῦ ἀυλάρχου ἀνταπέστειλε τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα·

Νομάρχην Κυκλάδων

Σ ὕ ρ ο ν .

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εὐχαριστεῖ ὑμῖν τε καὶ λοιπαῖς ἀρχαῖς ὡς καὶ πᾶσιν Ἑρμουπολίταις ἐπὶ σημερινῶ εὐχαριστηρίῳ τηλεγραφήματι.

Ἀυλάρχῳ

Ρ Ο Δ Ο Σ Τ Α Μ Ο Σ .

— Ἐπὶ τῇ ἐπετειῷ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὁ Δήμαρχος ἡμῶν ἀπέστειλεν Αὐτῷ τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα :

Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων

Ἄ θ ἡ ν α ς .

Ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ τῆς Ἑρμουπόλεως συγχαίρω τῇ ἡμετέρᾳ Μεγαλειότητι ἐπὶ τῇ ἐπετειῷ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος Αὐτῆς καὶ εὐχομαι, ὅπως ὁ Ὑψίστος διαφυλάττῃ ὑπὸ τὴν κραταιὰν αὐτοῦ αἰγίδα Αὐτὴν, ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης τῆς φιλότατης ἡμῶν Πατρίδος.

Τῆς ἡμετέρας Μεγαλειότητος ταπεινότητος θεράπων ὁ Δήμαρχος Ἑρμουπόλεως

[Ὑπογ.]

Δ. ΒΑΦΙΑΔΑΚΗΣ.

Ἡ δὲ Α. Μ. ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς :

Δήμαρχον Ἑρμουπόλεως Δ. Βαφιαδάκην

Σ ὕ ρ ο ν .

Ὑπερευχαριστῶ ὑμᾶς καὶ τοὺς συμπολίτας Σας διὰ τὰς συγχαρητικὰς ὑμῶν εὐχάς.

Ἀθήναι, 24/6 Μαΐου 1878. — ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

— Ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει πρόξενος τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας κ. Δουβνίσκις δὲν μετέσχε τῆς Β. τελετῆς, καθὼ ἀπησχολημένος εἰς τὰ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ παρ' αὐτῷ διημερεύσαντος πρεσβυτοῦ τῆς Α. Μ. πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κ. Σαβούρωφ, τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῆς πόλεως ἡμῶν ἐπανελθόντος εἰς Ἀθήνας. Ταῦτα διότι μία τῶν συναδέλφων, ἀφηγουμένη τὰ τῆς Β. τελετῆς τῆς 23 φθίνοντος, ἐμνημόνευσε τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ ὡς δῆθεν αἰσθησὶν ἐπαφείσας.

— Μεγαλοπρεπεστάτη ὑπῆρξε κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ τέλεσις τῶν γάμων τοῦ πρὸ μικροῦ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἀποκατασταθέντος ἱατροῦ κ. Γεωργίου Δράκου καὶ τῆς ὄσφ σεμνῆς τόσῃ καὶ διὰ σπανίων ἡθικῶν καὶ φυσικῶν προτερημάτων κεκοσμημένης θυγατρὸς τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Σ. Κουντουρούση Μαριγῶς. Εὐχόμενοι τοῖς νεονύμφοις βίον μακρὸν, εὐδαίμονα καὶ ἑναρμόνιον, συγχαίρομεν τοῖς γονεῦσι τῶν οὕτω καλῶς συναρμολογηθέντων τέκνων τῶν.

— Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν γραφείῳ τῆς Φιλοπτώχου Ἑταιρίας Ἑρμουπόλεως ἐγένετο τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ ἐκκίνησις τοῦ ἐτησίου αὐτῆς λαχείου, ἐξ οὗ ἐκέρδησαν οἱ ἐξῆς ἀριθμοί :

Ὁ ἀριθ. 2,825 ἐκέρδισε φρ. 500· ὁ ἀριθ. 327 φρ. 250· ὁ ἀριθ. 1,016 φρ. 125· ὁ ἀριθ. 2,763 φρ. 100· ὁ ἀριθ. 1,442 φρ. 75· οἱ ἀριθμοὶ 1,938 καὶ 2,241 ἀνά φρ. 50 ἕκαστος· οἱ ἀριθμοὶ 1,143, 2,470, 2,982, 1,789, 1, 331, 2,838, 1,335, 810, 270, 2,159, 1,329, 2,781, 1,110, 222, 1,268, 2,760, 572 καὶ 1,885 ἀνά φρ. 25 ἕκαστος.

— Συνιστῶμεν εἰς τὰς κατὰ τὴν συνοικίαν Ἀναβάτου νεάνιδας κ. Ζ. Σ. καὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς Σοφίᾳ, ἰδίως δὲ τῇ κ. Εὐαγγελινῇ . . . . . (πλυντρία), ἧτις προτρέπει καὶ τὰς λοιπὰς εἰς τὸ νὰ δυσφημῶσι καὶ χλευάζ-

ζωσι πάντα διερχόμενον διαβάτην, νὰ διορθώσῃ τὴν συμπεριφορὰν τῶν ταύτην, διότι ἄλλως εἰμεθα ἠναγκασμένοι νὰ δημοσιεύσωμεν δυσάρεστά τινα περὶ αὐτῶν.

— Ἡ «Βακίτ» γράφει ὅτι, κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Σκόδρας ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29/10 Ἀπριλίου, ὁ μαυροβούνιος στρατιωτικὸς διοικητὴς Ἀντιβάρεως προσκαλέσας τὸν λατίνον ἐπίσκοπον, ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ τὸν κατάλογον τῶν λατίνων κατοίκων Ἀντιβάρεως καὶ τῶν πέριξ, γνωστοποιήσας συνάμα αὐτῷ ὅτι θέλει διανεῖμει ὄπλα καὶ πολεμφοδία εἰς τοὺς δέναμένους νὰ φέρωσι τοιαῦτα. Ἄλλ' ὁ ἐπίσκοπος ἀπέρριψε τὴν πρότασιν, εἰπὼν ὅτι μέχρι τοῦ νῦν οὐδέποτε τοιαύτην πρότασιν προέβαλεν αὐτοῖς ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις, καὶ ὅτι οὗτοι διατελοῦσιν ὄντες ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι ἐπὶ τούτῳ ὁ διοικητὴς διέταξε καὶ ἔδωκεν τῷ ἐπίσκοπῳ εἰκοσι βιβδισμούς, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν σιδηροδῆσιμον εἰς Κετίγγην, ἔνθα εὐρίσκεται νῦν πεφυλακισμένος. (Νεολόγος).

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφίχθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 23/5 Μαΐου. — Οἱ Ἕλληνες τῆς Φιλιππουπόλεως ἐζήτησαν τὴν προστασίαν τῆς Αὐστρίας κατὰ τῶν Βουλγάρων. Εἰκοσιπεντακισχίλιοι Αὐστριακοὶ συγκεντρῶνται εἰς Βοσνίαν. Αἱ ταραχαὶ τῶν Μουσουλμάνων ἐναντίον τῶν Ῥώσων ἐν Βατοῦμ ἐπετάθησαν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 24/6. — Ὁ Τοτλέβεν παρασκευάζει δραστηρίαν καταδιώξιν τῶν Μουσουλμάνων ἐπαναστατῶν τῆς Ῥωμυλίας. Μετὰ συνέντευξιν Χόρμπυ καὶ Λαγαάρδου ὁ Ἀγγλικὸς στόλος Ἰσμίτ ἐφωδιάσθη ἐνισχυθεὶς ὑπὸ ἀλεξιτοπιλλίων ἀτμακάτων. Οἱ Ῥώσοι ἀνέβαλον τὴν ἐκκένωσιν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου τὸ ὄργανον τοῦ Γορτσακῶφ ψέγει δριμύτατα τὴν Ἀγγλίαν διὰ τὴν στρατολογίαν τῶν Κιρκασίων. Ἡ Ἰταλικὴ Γερουσία ἐπεδοκίμασε τὴν ἀνατολικὴν πολιτικὴν τοῦ Ὑπουργείου.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 25/7. — Μάχαι διηνεκεῖς συνάπτονται μετὰ τῶν Ῥώσων καὶ ἐπαναστατῶν Μουσουλμάνων. 21 χωρία Μουσουλμανικὰ πέριξ τοῦ Χάσκιῳ κατεστράφησαν. Οἱ ἐπαναστάται ἐκυρίευσαν τὴν Ῥάχοβαν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 25/7. — Οἱ Ῥώσοι τῆς Σοφίης βαδίζουσι κατὰ 30,000 ἐπαναστατῶν Μουσουλμάνων. Οἱ Πομάκι συμπράττοντες τοῖς ἐπαναστάταις κατέλαβον τὰς στενοπορίας τῶν ὀρέων. Ὁ πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας Σουδαλῶφ ἀνεχώρησεν ἐκ Λονδίνου διὰ Πετροῦπολιν.

Ἄριθ. 141.

Τοιχοκόλλητον Γραμματίον ἦτοι

Ἐκθεσις δημοποιήσεως πλειστηριασμοῦ.

Ὁ κλητὴρ τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου Ἐλευθέριος Κανέλλος δημοποιεῖ ὅτι·

Δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14,192 καὶ ἀπὸ 8 Ἰουνίου 1876 ἐκτελεστοῦ συμβολαίου ὑποθηκοδανείου τοῦ συμβολαιογράφου Ἑρμουπόλεως Ἰωάννου Ἀθανασίου γενο-

μένου μετὰ τοῦ δανειστοῦ Μιχαὴλ Κ. Παγκάλου κατοικοῦ Ἑρμουπόλεως καὶ τοῦ ὀφειλέτου Στεφάνου Δημητρίου Γὰδ κατοικοῦ τοῦ χωρίου Περδικῆς τῆς περιφέρειᾶς τοῦ Δήμου Ἄνω Σύρου δι' οὗ ὑποθηκοδανείου ἐμφαίνεται ὅτι ὁ ῥηθεὶς ὀφειλέτης Στέφανος Δημητρίου Γὰδ ἐδανείσθη καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ ῥηθέντος δανειστοῦ τοῦ Μιχαὴλ Κ. Παγκάλου δραχμὰς παλαιᾶς διατιμῆσεως χιλίας πεντακοσίας ἐντὸς (ἔπειτα συνέχεια.)